

tal se som sagt med Forhaabning til, at Stationen bliver flyttet, og de have faaet Tilslutning fra Landboforeningerne rundt omkring. Nu bliver der jo ikke tillagt dette nogen stor Betydning; men det er dog de Landboere, som særlig ere knyttede til Viborg, der have sluttet sig dertil. — Den ærede Ordfører udtalte, at der er gjort saa meget for disse fattige Egne med magre og daarlige Jorder, og fremsatte Eksempler derpaa; men der er vel ingen, der mere trænger til Hjælp end netop denne Egn, som har de magre og daarlige Jorder, og som ved, som den ærede Ordfører antydede, at offerere noget paa denne Sag har vist sin Interesse for den. Jeg antager, at det var den ærede Ordførers behagelige Spøg, naar han sluttede med at sige, at Egnen jo kunde skaffe de 340,000 Kr. eller noget lignende til Veje ved private Bidrag. De have allerede ofret saa meget, at man ikke kan tænke sig, at det var tilnærmelsesvis muligt, at de ad privat Vej kunde bidrage til Løsningen af dette Spørgsmaal. — Jeg skal altsaa meget anbefale Tingets Medlemmer ikke at gaa ind paa det Forslag, som er stillet af Flertallet, men at slutte sig til det foreliggende Forslag, som er stillet af Regeringen. Jeg haaber, at der, om end ikke det vidunderlige skulde ske, saa alligevel sker noget, som grænser nær op dertil, saa at der endelig kunde findes en Løsning, hvorved de lokale Interesser, som jeg indrømmer her staa i Forgrunden, men som jeg synes ere berettigede, maa kunne ske nogenlunde Fyldest.

Ordføreren (Rump): Der er kun to Udtalelser, jeg vil tillade mig at knytte nogle Bemærkninger til. Det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mjygdal) har paa en mærkelig Maade misforstaaet mine Udtalelser, saaledes at min Mening skulde være, at Udvidelsen af Stationen kun havde lokal Betydning og ikke Betydning for den almindelige Trafik. Det kunde selvfølgelig aldrig falde mig ind at sige det, saa meget mindre, som jeg her er med til at anbefale et Lovforslag, som gaar ud paa en Udvidelse af Stationen. Den lokale Trafik nødvendiggør Udvidelsen, men at den sker af Hensyn baade til den lokale Trafik og til den øvrige Trafik, ogsaa den almindelige Trafik, er en Selvfølge. Det, som jeg derimod sagde, kun havde lokal Interesse, var Flytningen af Stationen; men det er noget ganske andet. Selvfølgelig maa denne Station som enhver anden Station forøges, naar der kommer en ny Linie ind dertil, og det baade af Hensyn til den forøgede al-

mindelige Trafik og ogsaa af Hensyn til den lokale Trafik.

Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (S. Pedersen) tilraadede andre ærede Medlemmer — og fik der en varm Tilslutning af den sidste ærede Taler — at stemme mod Flertallets Forslag om de 220,000 Kr. i Stedet for de 350,000 Kr. og derved vedtage Regeringens Forslag. Ja, det vilde være en meget heldig Fremgangsmaade, naar man vilde have et mageligt Gennemgangsled til en Beslutning om Flytning af den samlede Station; men jeg vil først se, at det sker, før jeg tror, at Sangstinget paa denne Maade skulde gaa hen og ganske desavouere sine tidligere Afstemningspunkter, ja, ikke alene det, men desavouere det Grundlag, paa hvilket disse Forhandlinger hvile, og som blev givet ved en Indstilling af dets Finansudvalg i en tidligere Samling. Sagen er nemlig den, at hvis man gaar hen og vedtager disse 350,000 Kr., bliver det 350,000 Kr. til en Udvidelse, noget, som man jo ikke har villet gaa med til før. Det, som Landsstingets Finansudvalg gjorde i Samlingen 1891—92 under Behandlingen af Finanslovsforslaget, var følgende: Da det studfede baade over, at Regeringen havde forlangt 350,000 Kr. til en Udvidelse — vel at mærke ved Siden af 75,000 Kr. som skulde bidrages af Møllestrup Banen — medens man tidligere havde kunnet nøjes med 200,000 Kr. til en Udvidelse — og over Vedtagelsen i det andet Ting af 554,000 Kr. til en Flytning, sagde det, at da vi kun havde saa kort Tid, kunde vi ikke gaa med hverten til det ene eller det andet, men maatte have Sagen nærmere undersøgt. Skulde Banegaarden flyttes, maatte vi jo gaa ind paa Flytningen, men det maatte dog først undersøges, om det behøvedes, og hvad det vilde koste, og kunde vi blive paa Stedet, burde det undersøges, om ikke Bevillingen til en Ombygning kunde ned sættes. Det er det Grundlag, hvorpaa alle Udvalg have arbejdet, og deres Undersøgelser ere blevne støttede af den højtærede Indenrigsminister. Disse Undersøgelser vare først rettede paa, hvad der talte for en Flytning, og hvad den vilde koste, og da Flertallet saa kom til det Resultat, at der ikke var Grund til at flytte — og det var ogsaa det Regeringen kom til — tog man dernæst under Overvejelse, hvorvidt man da kunde ned sætte Summen til Udvidelsen. Nu er man kommen til det Resultat, at den kan ned sættes. Man tænkte sig først en Bevilling paa 200,000 Kr., men nu er det blevet til 220,000 Kr., hvad der blev udførlig motiveret i forrige Samling, støttet